

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE:
BRUKKEN COLLE
REGULIERWAL (Stationsplein)
— TONGEREN —
Postbus N° 2455. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 1,00
Tweemaal Alarid en Provinciale
nieuws, volgens overeenkomst.
SMALERE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 6 regels fr. 3,00
Bijna regel meer fr. 5,75

Het Vrouwenstemrecht

Vroeger en nu.

Op een Griekse grafombe van een vrouw vond men het volgende loflied: « Zij wist te huis te blijven en met de naald om te gaan ».

Dit gold vroeger als de grootste lofspraak die een echtgenoot aan zijn overleden gemalin kon doen.

Wat zijn we thans ver van dat antieke ideaal!

Vrijgemaakt door het christendom, zijn de vrouwen langzamerhand een nieuw tijdperk ingetreden. Ze zijn nu niet meer uitsluitend echtgenooten en moeders, maar ze zijn ook burgeressen, burgemeesters, waarmede de regering al te rekenen heeft.

Wij zijn overtuigd dat de vrouw in de politiek een waardevolle rol kan spelen. De wetten, wanneer ze gemaakt worden door mannen en vrouwen, zullen alleszins menselijker worden!

Vra en die betrek hebben op de vrouwen en kinderen, of zedelijke kwesties, hygienische vraagstukken, onderwijs, opvoeding en volksbeschaving, zullen door mannen en vrouwen met dieper ernst worden behandeld, dan tot nu toe het geval was.

Er zijn onderwerpen, en ze zijn talrijk, die een vrouw meer ter harte gaan dan een man, waar ze een beter inzicht in heeft dat ze met meer vuur kan verdedigen. Het past dat over dergelijke onderwerpen ook de vrouw haar stem kan laten hooren en medezeggenschap heeft in de beslissingen.

Wat de laatste verkiezingen bewijzen.

Inden men den uitslag der gemeenteverkiezingen op onpartijdige wijze wil beoordelen, dan kan men zonder aarzelen besluiten dat het ontwerp tot invoering van het vrouwenstemrecht thans tot rijpheid is gekomen.

De vrouwen, kiezeressen voor de gemeente, hebben hun kiesplicht vervuld en te zamen wijste als de mannen. Vroeger heeft men beweerd, dat zij bij voorkeur voor de niterste partijen zouden kiezen, doch de onde vinding heeft deze bewering ten stelligste gelogenstrat.

Van den anderen kant is het bewezen, dat het getal witte of ongedijde stembrievan, niet groter is als de vrouwen aan de verkiezing deelnemen. Hunne « politieke opvoeding » is dus een volkomen feit.

Er blijkt dus niets over van de onzinnige beweringen, die men aanvoerde om zich te verzetten tegen het vrouwenstemrecht.

Wat ziet men in de andere landen?

Wij moeten met eenige schaamte rekenen, dat België tot nu toe een der zeldzame landen is, dat tot nu toe geweigerd heeft de gelijkheid van al de burgers voor de stembus toe te kennen.

Buiten Frankrijk, tellt men ook enkel Griekenland, Portugal, Yougoslavië en Bulgarië, die aan de vrouwen weigeren het recht te kennen de openbare mandatarissen aan te duiden.

Al de andere landen, van af het conservatieve Engeland tot Sowjet-Rusland, van af Nederland en Duitsland tot Spanje, van af de Noordse landen tot Turkije, zonder zelfs te spreken van de Verenigde Staten en Canada, allen hebben aan de vrouwen het recht toegekend al te twee jaar of alle vier jaar een kiesbulletin in te wisselen, wat men in België voortgaat te weigeren.

Zou het niet tijd worden aan dezen toestand een einde te stellen?

Het standpunt der verschillende partijen.

Het Studiecomité voor de hervorming van den Staat, samengesteld uit personen van alle partijen, heeft zich verleden jaar uitgesproken in het voordeel van het vrouwenstemrecht.

Wat de politieke partijen betreft, het is dat geen twijfel dat op dit gebied een groote meerderheid kan verwezenlijkt worden.

De katholieke partij heeft sinds lang dit punt op haar programma.

De socialistische verdedigen deze hervorming sinds een halve eeuw, doch enkel op papier. Men weet op welke onbeschaamde wijze zij de belofte verbroken hebben, het vrouwenstemrecht tot de provincies uit te breiden. Doch zouden zij thans nog hunne verbintenissen durven verloochenen bij een openbare stemming in de Kamer?

De liberaal partij, met ruiver antiklerikalisme, had zich vijandig getoond voor de hervorming. Onlangs echter hebben de liberaal vrouwen de belofte bekomen de kwestie te herzien. Voorzittende parter en zoon's staatsminister Hymans, zijn sinds lang voor de hervorming gewonnen.

Wat de rechtten betreft, vindt het ontzet van sommige partijen hebben zij openlijk hun tegenstand verklaard.

Ook de Vlaamsch nationalisten verdedigen deze kwestie.

Het oogenblik is gekomen.

Alles bewijst dus dat het oogenblik gekomen is, om eindelijk een hervorming te voerzen, die gewettigd is door redenen van rechtvaardigheid en gelijkheid.

Het behoort dus aan de Parlementaire Rechterzijde het initiatief te nemen, zonder te wachten op den vooravond eener kiezing of het einde van een zitting, die steeds gekenmerkt is door overhaasting en knoeiwerk.

Het wetsontwerp op alcoholverkoop

De Kabinetraad heeft de neerlegging van een wetsontwerp tot herziening van de wet op alcohol toegestaan. Dit ontwerp wordt ondertekend door den Eersten Minister, den Minister van Financien en Justitie.

Aan de Kamers zal het worden voorgelegd door den Minister van Justitie.

Wellicht zullen door de Regeering nog amendementen worden bijgeschikt, doch in zijn geheel komt het hier omtrent op neer:

1. Alcoholverkoop in 't klein bij middel eener vergunning.
2. De vergunning zal enkel kunnen toegestaan worden aan beroeps-herbergiers.
3. De prijs der vergunningen zal gepronosticeerd zijn op het bedrag der openingstaks.
4. De aantal vergunningen zal in verhouding zijn tot de bevolking der bevolking.

Voor de steden van 100.000 zielen zal er ééne vergunning zijn per 1.000 inwoners. Dit maakt dat er b.v. te Oostende 48 vergunning-houdende lokalen zouden bestaan.

Ten einde sommige toeristische middens met kleine bevolking niet te benadeelen zou daar het aantal vergunningen kunnen vermeerderd worden.

Tusschen de andere schikkingen van het ontwerp is er een die den burgemeester toelaat zich te verzetten tegen het verleenen eener vergunning wegens de ligging der herberg in de nabijheid eener fabriek, eener kazerne, eener school, enz.

1. De verkoop van alcohol zal 's Zaterdag volstrekt verboden worden, op andere dagen wordt hij op bepaalde uren toegelaten.

Deze uren kunnen verschillen van gewoont tot gewoont. Op de uren dat alcoholverkoop verboden is zal er geen alcohol mogen aangetroffen worden in het openbaar lokaal of in de aanspanende zaal.

Daaruit volgt dat de herbergiers in de andere deelen van de herberg alcohol zullen mogen hebben.

De wet voorziet uitzonderlijke strenge straffen op overtredingen en ook de wet op de betergeling der openbare dronkenschap zal verscherpt worden.

Een bijzondere vraag stelt zich nu nog: Hoe zullen de vergunningen verdeeld worden? Misschien zal de Minister nadat dat nog nader omschrijven. Tot nog toe was nog niet klaar besloten of de vergunningen zullen toegeaan worden aan de eerst ingeschrevenen of aan hoogstbiedenden.

In Nederland is 't het schepcollege dat beslist, maar men kan bij het Ministerie van Volksgezondheid in beroep gaan.

Latser spreken wij daar veel meer bepaald over. Enkel nu hebben wij de groote lijnen van dat belangrijk en brandend wetsontwerp wil trekken.

Parlementair Nieuws.

DE SENAAI.

Dinsdag hield de Senaat eene belangrijke zitting, die gewijd was aan een interpellatie tot Eer-ten-Minister Spaak, betreffende de toewijding van een handelsvertegenwoordiger te Burgos, in nationalistisch Spanje.

De kwestie van Burgos, waarvan het politieke karakter nog niet den dag toeneemt, heeft de heer Spaak in zoon geweldig moeilijk pariet gebracht dat hij zelf in zijn aanpraak het wel een half dozijn keeren herhaald heeft.

Voorlezer der interpellaties te aanvoeren had de heer Spaak gevraagd om zijn antwoord te mogen uitstellen en hij bekende daarna rechtuit dat het ging om tijd te winnen. De Senaat heeft tenslotte dit uitsluitend verleend met de algemeenschap van de stemmen der meerderheid.

Maar van katholieke zool als van liberale zijde heeft men den eerste-minister duidelijk doen verstaan dat dit nu wederom het allerlaatste uitsluit was dat zou toegestaan worden en men van hem verwacht dat hij binnen veertien dagen zal zeggen « Ik stuur iemand naar Burgos » of « Ik stuur niemand naar Burgos ». En dat beide partijen in het laatste geval de regering niet zouden kunnen volgen.

De vervolgingen tegen

Revistische Senatoren.

De Senatoriale Commissie is gelast met het onderzoek van de mededeeling van den Procureur des Konings tijdens dewelke rechtsvervoeringen zijn ingesteld ten laste van revistische senatoren, vergaderde Woensdag namiddag.

De heer Vigneron heeft zelf gevraagd dat zijne zaak haar normaal verloop zou kunnen hebben. De Senatoriale Commissie is op die vraag ingegaan.

Wat de kwestie betreft van den heer de Grunne, deze wordt ve volgd voor overtredding van de politieverordeningen op het verkeer. De commissie was van oordeel dat de zaak te onbeduidend was om de parlementaire omhandelding te doen gelden.

Vervolgelingen ten laste van Kamerleden.

De Procureur-Generaal van het Beroeps-hof te Brussel, had een verzoek bij de Kamer ingediend in verband met de vervolgingen ten laste van de Heeren M.H. Jaspars, Lahaut en Motteix.

De Commissie, gelast met dit verzoekte onderzoek, besliste dat er geen verhooren staan om de te hervervolgelingen te schenken.

De Belgische vrijwilligers in Spanje.

Een socialistische afvaardiging, samengesteld uit de heer en Polin, senator, mevr. Blum en heer Mirbeau, volksvertegenwoordigers, heeft zich naar het ministerie van Buitenlandse zaken begeven, om er zich te gaan inlichten over den toestand van de 232 Belgische vrijwilligers die zich bij de Spaansche republieken hebben ingelijfd en die thans naar het vaderland zullen terugkeeren.

Er werd aan de afvaardiging de volledigste geruststelling gegeven en gezegd, dat al het noodige gedaan was voor de mannen die zich vrijwillig naar Spanje hebben begeven.

De waardevermeerdering van het graan.

De gemachtigde afvaardigingen van vrijwilligers- en landbouw-tellenden en van de Kamers van Koophandel, zijn Woensdag morgen vergaderd in het kabinet van den eerste-minister, onder het voorzitterschap van den heer P.H. Spaak, eerste-minister, bijgestaan door den heer P. Heymans, minister van Economische Zaken, Middenstand en Landbouw, een commissie tot stand zou brengen, ermee belast het vraagstuk der waardevermeerdering van het graan en de aanverwante problemen te onderzoeken.

De Burgeroorlog in Spanje

Zegevierende opmarsch der nationalistien.

Volgens een mededeeling van het nationalistische hoofdkwartier, hebben de nationalistische troepen hun opmarsch voortgezet in den sektor van den Ebro, waar zij het dorp Fataella en belangrijke strategische posities in het omliggende gebergte beset hebben.

(De vervolg onder een vorige kolom).

Uit de Congoleesche Missies

Wij ontvangen van den Erw. Pater Severyns, van Hoesselt, missionaris in Belgisch Congo, volgend schrijven:

Tienjarig bestaan van het Klein-Seminarie te Kabwe (Belgisch Congo)

GREGORIAANUSCH, TARCISIUS EN NEGERS JA. HOE RIJMT MEN DAT TE SAAM?

Kabwe 1928.

Overal brouwer... hier en daar een mangaboom, die er zwaar uit (pschiet). Geene huizen zijn er, zelfs geene hutten. Eene schoone vlakte, waar een klein weggetje doorloopt. Daar is Monsieur De Clercq op zekeren dag komen zien met twee of drie Paters. Hij kijkt eens rond: « Wij zullen maar niet verder gaan, zeet hij, hier zal het komen ». En, let kwam er.

Kabwe 1933.

De vlakte is er nog, maar het woeletje is een gewoont geworden en de brouwer heeft plaats gemaakt voor een volledig Missie-Seminarie.

De zes gebouwen, die men noofig achtte, staan er in brikken opgetrokken. De klein H. Theresia werd als patrones verkooren.

Een klein gebouwtje nochtans leeft dat al voorafgegaan. Het ligt tusschen wil opschietende studeien. Daar woont Moeder versierd de heiligst: Moeder; het is er stil, vredzaam: « Moeder van gerode, b. v. o. ». Hier juist tegenover is de laatste maanden eene omheining in brikken aangebracht. Daar slapen er drie den blijden slaap ter onstanding: E.P. Grandprez, gestorven in Mei 1932, en nog twee zwarte studenten.

Za ligen daar als zal in 't zand Hoop op den oog t. o. Kongoland.

Veel maar men verwahten van dit Seminarie waar de kleine H. Theresia haren woedenden seepster voert. Zou haar ozenstruik slechts twijgen en blaren vertooren? Neen, men zal hij dragen. En indertijd reeds meer den dertig steden zijn de laatste 8 jaren van het Klein-Seminarie naar het Groot-Seminarie overgegaan. Nog een weinig geduld en de struik zal zijne eerste rozen dragen, zijne eerste priesters.

Het feest.

Niets beter dan zich dankbaar tonen om nieuwe geminden van den hemel te bekomen, en daarom werd dankbaar het tienjarig bestaan van het Klein-Seminarie te Kabwe gevierd op 2 October.

Het Klein-Seminarie heeft feitelijk reeds een aanvang genomen nu 22 jaren geleden, maar op een andere plaats. In 1928 werd het naar Kabwe overgebracht. Van dogenen, die studeerden tusschen 1916 en 1922, is er maar een over gebleven: de E.H. Karel Mbuya, een van de twee aller eerste, nu priester sedert 1934.

Gregoriaan sch. Tarcisius en negers Ja, hoe rijmt men dat te saam?

Wie zingt daar onder de plechtige H. Mis?

Kinde en een groote menschen uit Europa. Zij moegt allemaal komen luisteren. Wat zingen die gastjes schoon: zo gelijk, zo juist, zo zwerig en zo zwerig verheerd. Maar wie zingt daar? Wel, twintig jongens uit de lagere school van Limburg. Ze heb en mogen meekomen met hun Overste, die he beaurde was van het Seminarie in 1928. Aan het harmonium zit een zwarte Broeder. Hij is de ziel van dat deugdoend kinderen koor. Krrie, maar ook Introitus, Graduale en al het overige werd onberispelijk uitgevoerd.

In Engeland.

Uit de stemming in de parlementaire kringen te Londen, zoowel als uit het commentaar van de bidden over de internationale vraagstukken, kan men besluiten dat de onderhandelingen over de koloniale eischen niet aantand: zijn.

De gewelddaden tegen de Duitche joden zullen stellig deze onderhandelingen vertragen.

Des Times » schrijft dat geen Brit er kan aan doen, de negers over te veen en aan een regien als dit waaraan de Duitse joden thans onderworpen zijn.

In Frankrijk.

In een mededeeling, verstrekt door het kabinet van den ceent-minister, wordt herinnert aan een verklaring welke de regering enkele weken geleden reeds aflegde, en volgens welke Frankrijk de onafhankelijkheid van handhaven van zijn koloniaal gebied, zoals dit samengesteld werd bij het einde van den wereldoorlog.

Geen afstand van gebied werd ooit in overweging genomen. Geen onderhandelingen daarover zijn in overweging genomen.

In Zuid-Afrika.

Naar uit Maritzburg (Natal) wordt gemeld, heeft generaal Smuts, Zuid-Afrikaansche minister van Justitie, in een openbare rede aldaar verklaard: Wij zullen Zuid-Afrika, met inbegrip van Zuid-West-Afrika, tot het uiterste verdedigen.

Generaal Smuts betoogde verder, dat de Volkenbond aan de Zuid-Afrikaansche Unie, in Zuid-West-Afrika, een beschaveid mandaat had toevertrouwd, en dat de Zuid-Afrikaansche Unie, inden het noodig bleek zou strijd voeren voor Zuid-West-Afrika; welk gebied van het hoogste belang is voor haar veiligheid.

Te Dur-es-Salem werd een groote meeting gehouden, waar sprekers van verschillende nationaliteiten het woord voerden.

Met eenparigheid van stemmen werden verschillende moties goedgekeurd, waarin verzet wordt aangeteend tegen het teruggeven van Tanganika aan Duitsland.

Totnogtoe kwam in Tanganika nooit een zodanige solidariteit tusschen alle klassen der bevolking tot uiting.

Ook in België.

Ook in ons land werd in officiele kringen verklaard, dat België zich op de hardnekkigste wijze zou verzetten: zo er sprak zou zijn gebieden van Congo aan Duitsland af te staan.

Leest en verspreid

DE POSTRIJDER

— Het oudste weekblad van Limburg —

konden niet genoeg bewonderen. « Ach, wat een kind is dat? Zulke gevoelens! Zoo sterven! » zei er een.

Zijne Excellentie Mgr. Demol dankte bij den Heer in zijn naam en in aller naam. Hij wist dan nog zoo eenvoudig maar diepdoordringend te zeggen: blijft nederig, blijft in kristelijke liefde opgaan gelijk Tarcisius, gelijk de kene H. Theresia. Blijft ook lediden en vergeet niet te bedanken. Zoo zullen wij ze eens verwoegen, die wij nu bewonderen.

Plechtig Lot.

Hierook mocht men gerust komen luisteren uit Europa naar hetgeen, die dikke zwarte lippen te hooren gaven. Nu zongen de Seminaristen zelf, E.P. Tanghe had zelf voor dezegelijke drie temmige stukken gezond en ook voor een wel geannueerde uitvoering. Het Te Deum kwam een waardig slot brengen aan dien schoonen d. g. Gode zij lof voor dat heerlijk priesterwerk dat in het Seminarie van de H. Theresia wordt verricht.

Ja, de H. Theresia zal voor priesters zorgen, geen priesters, die prutkend op zich zelf neerzien en niets doen, maar priesters, die zich laten ontblaren, door goddelijke lie de gedrongen, voor het heil der zielen.

Nu laat ik U zelf de rijnt, zoeken voor Gregoriaan sch. Tarcisius en negers.

Pater August SEVEREYNS.

De Koloniale eischen van Duitsland

De eischen van Duitsland om terug in het bezit van kolonien te komen, ontmoeten algemeen verzet.

In Frankrijk.

In een mededeeling, verstrekt door het kabinet van den ceent-minister, wordt herinnert aan een verklaring welke de regering enkele weken geleden reeds aflegde, en volgens welke Frankrijk de onafhankelijkheid van handhaven van zijn koloniaal gebied, zoals dit samengesteld werd bij het einde van den wereldoorlog.

Geen afstand van gebied werd ooit in overweging genomen. Geen onderhandelingen daarover zijn in overweging genomen.

In Zuid-Afrika.

Naar uit Maritzburg (Natal) wordt gemeld, heeft generaal Smuts, Zuid-Afrikaansche minister van Justitie, in een openbare rede aldaar verklaard: Wij zullen Zuid-Afrika, met inbegrip van Zuid-West-Afrika, tot het uiterste verdedigen.

Generaal Smuts betoogde verder, dat de Volkenbond aan de Zuid-Afrikaansche Unie, in Zuid-West-Afrika, een beschaveid mandaat had toevertrouwd, en dat de Zuid-Afrikaansche Unie, inden het noodig bleek zou strijd voeren voor Zuid-West-Afrika; welk gebied van het hoogste belang is voor haar veiligheid.

Te Dur-es-Salem werd een groote meeting gehouden, waar sprekers van verschillende nationaliteiten het woord voerden.

Met eenparigheid van stemmen werden verschillende moties goedgekeurd, waarin verzet wordt aangeteend tegen het teruggeven van Tanganika aan Duitsland.

Totnogtoe kwam in Tanganika nooit een zodanige solidariteit tusschen alle klassen der bevolking tot uiting.

Ook in België.

Ook in ons land werd in officiele kringen verklaard, dat België zich op de hardnekkigste wijze zou verzetten: zo er sprak zou zijn gebieden van Congo aan Duitsland af te staan.

Leest en verspreid DE POSTRIJDER — Het oudste weekblad van Limburg —